

EVROPSKÝ PARLAMENT

2009 - 2014

Dokument ze zasedání

A7-0333/2011

6. 10. 2011

ZPRÁVA

o organizované trestné činnosti v Evropské unii
(2010/2309(INI))

Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci

Zpravodajka: Sonia Alfano

OBSAH

	Strana
NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU	3
VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ.....	20
STANOVISKO VÝBORU PRO PRÁVA ŽEN A ROVNOST POHLAVÍ.....	21
VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU	26

NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

o organizované trestné činnosti v Evropské unii (2010/2309(INI))

Evropský parlament,

- s ohledem na článek 3 Smlouvy o Evropské unii, článek 67 hlavu IV (články 82–86) a hlavu V (články 87–89) Smlouvy o fungování Evropské unie a na Listinu základních práv Evropské unie,
- s ohledem na Stockholmský program v prostoru svobody, bezpečnosti a práva¹, na sdělení Evropské komise nazvané „Poskytování prostoru svobody, bezpečnosti a práva evropským občanům: akční plán provádění Stockholmského programu“ (KOM(2010)0171) a na sdělení Evropské komise nazvané „Strategie vnitřní bezpečnosti EU v akci: pět kroků k bezpečnější Evropě“ (KOM(2010)0673),
- s ohledem na závěry Rady pro spravedlnost a vnitřní věci z 8. a 9. listopadu 2010 o vytvoření a provádění okruhu politik EU pro boj s mezinárodní organizovanou trestnou činností,
- s ohledem na rámcové rozhodnutí Rady 2008/841/SVV ze dne 24. října 2008 o boji proti organizované trestné činnosti²,
- s ohledem na úmluvu OSN proti mezinárodní organizované trestné činnosti, kterou schválilo generální shromáždění dne 15. listopadu 2000 (rezoluce 55/25), a na příslušné protokoly, zejména na protokol o předcházení, potlačování a trestání obchodu s lidmi, zvláště se ženami a dětmi, protokol proti pašování přistěhovalců po zemi, po moři a letecky a protokol týkající se nezákonné výroby střelných zbraní, jejich částí a součástí a munice a obchodu s nimi,
- s ohledem na rámcové rozhodnutí Rady 2003/577/SVV ze dne 22. července 2003 o výkonu příkazů k zajištění majetku nebo důkazních prostředků v Evropské unii, rámcové rozhodnutí Rady 2005/212/SVV ze dne 24. února 2005³ o konfiskaci výnosů a majetku z trestné činnosti a nástrojů trestné činnosti a rozhodnutí Rady 2006/783/SVV ze dne 6. října 2006 o uplatňování zásady vzájemného uznávání příkazů ke konfiskaci,
- s ohledem na rozhodnutí Rady 2007/845/SVV ze dne 6. prosince 2007⁴ o spolupráci mezi úřady pro vyhledávání majetku z trestné činnosti v jednotlivých členských státech v oblasti vyhledávání a identifikace výnosů z trestné činnosti nebo jiného majetku v souvislosti s trestnou činností a s ohledem na zprávu Evropské komise KOM(2011)0176 podle článku 8 výše uvedeného rozhodnutí,
- s ohledem na závěry Rady (7769/3/10) o konfiskaci a vyhledávání majetku,

¹ Úř. věst. C 115, 11.5.2010, s. 1.

² Úř. věst. C 300, 11.5.2010, s. 42.

³ Úř. věst. L 68, 15.3.2005, s. 49.

⁴ Úř. věst. L 332, 18.12.2007, s. 103.

- s ohledem na úmluvu Rady Evropy č. 198 o praní, vyhledávání, zadržování a konfiskaci výnosů ze zločinů a financování terorismu (CETS č. 198),
- s ohledem na studii zadanou Komisí a nazvanou „Posouzení účinnosti postupů členských států EU při identifikaci, vysledování, zmrazení a konfiskaci majetku pocházejícího z trestné činnosti“ (2009),
- s ohledem na studii Evropského parlamentu nazvanou „Úloha EU v boji s mezinárodním organizovaným zločinem“¹,
- s ohledem na zprávy OCTA (posouzení hrozeb organizované trestné činnosti), které každoročně připravuje Europol², a zejména na zprávu z roku 2011,
- s ohledem na společnou zprávu agentur Europol, Eurojust a Frontex o vnitřní bezpečnosti Evropské unie (2010),
- s ohledem na výroční zprávy Evropského monitorovacího centra pro drogy a drogovou závislost o stavu problematiky drog v Evropě,
- s ohledem na výroční zprávy italského národního ředitelství pro boj proti mafii (Direzione Nazionale Antimafia); s ohledem na zprávy Bundeskriminalamt (BKA, německý spolkový útvar pro vyšetřování trestné činnosti) o přítomnosti organizace ‘Ndrangheta v Německu a zejména s ohledem na nejnovější zprávu nazvanou „Analýza činnosti klanu z oblasti San Luca v Německu“,
- s ohledem na zprávu ROCTA (posouzení hrozeb ruské organizované trestné činnosti) předloženou agenturou Europol v roce 2008,
- s ohledem na souhrnnou zprávu o činnosti agentury Europol (2009),
- s ohledem na studii zadanou Evropským parlamentem a nazvanou „Zlepšení koordinace mezi subjekty EU odpovědnými za oblast policejní a soudní spolupráce: krok směrem k vytvoření postu evropského veřejného žalobce“,
- s ohledem na rámcové rozhodnutí Rady 2006/960/SVV o zjednodušení výměny operativních a jiných informací mezi donucovacími orgány členských států Evropské unie,
- s ohledem na rozhodnutí Rady 2009/426/SVV ze dne 16. prosince 2008 o posílení Eurojustu a o změně rozhodnutí 2002/187/SVV o zřízení Evropské jednotky pro soudní spolupráci (Eurojust) za účelem posílení boje proti závažné trestné činnosti³,
- s ohledem na výroční zprávy o činnosti Eurojustu (2002–2010)⁴,
- s ohledem na rozhodnutí Rady 2008/976/SVV ze dne 16. prosince 2008 o Evropské

¹ PE 410.678.

² <http://www.europol.europa.eu/index.asp?page=publications&language=>

³ Úř. věst. L 138, 4.6.2009, s. 14.

⁴ http://www.eurojust.europa.eu/press_annual.htm

soudní síti¹,

- s ohledem na sdělení Komise Radě a Evropskému parlamentu o úloze Eurojustu a Evropské soudní síti v boji proti terorismu a organizovanému zločinu v Evropské unii (KOM(2007)0644),
- s ohledem na rozhodnutí Rady 2009/371/SVV o zřízení Evropského policejního úřadu (Europol)²,
- s ohledem na rámcové rozhodnutí Rady 2008/977/SVV o ochraně osobních údajů zpracovávaných v rámci policejní a justiční spolupráce v trestních věcech³,
- s ohledem na úmluvu ze dne 29. května 2000 o vzájemné právní pomoci v trestní oblasti mezi členskými státy Evropské unie⁴ a akty Rady ze dne 16. října 2001 stanovující prováděcí protokol k této úmluvě a ze dne 18. prosince 1997 o úmluvě o vzájemné pomoci a spolupráci mezi celními správami (Neapol II)⁵,
- s ohledem na rámcové rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy ve znění pozdějších úprav⁶,
- s ohledem na sdělení Komise podle článku 34 rámcového rozhodnutí Rady ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy (KOM(2005)0063) a KOM(2006)0008),
- s ohledem na zprávu o provádění evropského zatýkacího rozkazu, kterou vydala Komise dne 11. července 2007 a informační sdělení generálního sekretariátu Rady ze dne 11. června 2008 „Odpovědi na dotazníky, jejichž cílem je shromáždit kvantitativní informace o praktickém fungování evropského zatýkacího rozkazu – rok 2007“⁷,
- s ohledem na svá doporučení Radě k hodnocení evropského zatýkacího rozkazu⁸,
- s ohledem na rámcové rozhodnutí Rady 2002/465/SVV ze dne 13. června 2002 o společných vyšetřovacích týmech⁹ a na sdělení Komise o provedení rámcového rozhodnutí Rady ze dne 13. června 2002 o společných vyšetřovacích týmech (KOM(2004)0858),
- s ohledem na studii Evropského parlamentu z roku 2009 nazvanou „Používání evropského zatýkacího rozkazu a společných vyšetřovacích týmů na vnitrostátní úrovni a na úrovni

¹ Úř. věst. C 348, 24.12.2008, s. 130.

² Úř. věst. L 121, 15.05.09, s. 37.

³ Úř. věst. L 350, 30.12.08, s. 60.

⁴ Úř. věst. L 197, 12.07.2000.

⁵ Úř. věst. L 24, 23.01.1998.

⁶ Úř. věst. L 190, 18.07.2002, s. 1.

⁷ 10330/08

⁸ Úř. věst. C 291E, 30.10.2006, s. 244.

⁹ Úř. věst. L 162, 20.06.2002

EU¹ ,

- s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2011/36/EU ze dne 5. dubna 2011² o prevenci obchodování s lidmi, boji proti němu a o ochraně obětí, kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady 2002/629/SVV,
- s ohledem na 40 doporučení Finančního akčního výboru (FATF) proti praní špinavých peněz,
- s ohledem na směrnici 2005/60/ES o předcházení zneužití finančního systému k praní peněz a financování terorismu³ ,
- s ohledem na nařízení (ES) č. 1889/2005 o kontrolách peněžní hotovosti vstupující do Společenství nebo je opouštějící⁴,
- s ohledem na nařízení (ES) č. 1781/2006 o informacích o plátcích doprovázejících převody peněžních prostředků⁵,
- s ohledem na rámcové rozhodnutí Rady 2003/568/SVV o boji proti korupci v soukromém sektoru⁶ a zpráva Komise Radě na základě článku 9 rámcového rozhodnutí 2003/568/SVV (KOM(2007)0328),
- s ohledem na úmluvu OSN proti korupci (zvanou „úmluva z Meridy“),
- s ohledem na trestněprávní a občanskoprávní úmluvy Rady Evropy, s ohledem na evropskou úmluvu týkající se boje proti korupci, do níž jsou zahrnuti úředníci Evropských společenství nebo členských států Evropské unie, a úmluvu OECD o boji proti korupci zahraničních zaměstnanců veřejnoprávních institucí v mezinárodních hospodářských transakcích,
- s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004⁷ o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby ve znění pozdějších úprav,
- s ohledem na studii Evropského parlamentu nazvanou „Finanční instituce a uplatňování strukturálních fondů v jižní Itálii“ (2009),
- s ohledem na protidrogovou strategii Evropské unie (2005–2012) a na akční plán EU v oblasti boje proti drogám (2009–2012),
- s ohledem na světovou zprávu z roku 2010 o drogách vydanou Úřadem OSN pro drogy a kriminalitu (UNODC),

¹ PE 410 671.

² Úř. věst. L 101, 15.4.2011, s. 1.

³ Úř. věst. L 309, 25.11.05, s. 15.

⁴ Úř. věst. L 309, 25.11.2005, s. 9.

⁵ Úř. věst. L 345, 8.12.2006, s. 1.

⁶ Úř. věst. L 192, 31.07.2003, s. 54.

⁷ Úř. věst. L 134, 30.4.2004, s. 114.

- s ohledem na výroční zprávu Evropského střediska pro sledování drog a závislosti za rok 2010 o vývoji problematiky drog v Evropě,
 - s ohledem na studii Střediska pro studium demokracie, kterou zadala Komise, nazvanou „Zkoumání vztahů mezi organizovaným zločinem a korupcí“ (2010),
 - s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 338/97 o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi a na doporučení Komise ze dne 13. června 2007¹, v němž se stanoví řada kroků na provádění tohoto nařízení,
 - s ohledem na studii provedenou organizací Transcrime v roce 2008 a financovanou Komisí, nazvanou „Studie vydírání: potřeba nástroje k boji proti aktivitám organizované trestné činnosti“,
 - s ohledem na usnesení Rady ze dne 25. září 2008 o komplexním evropském plánu boje proti padělání a pirátství a na usnesení Rady ze dne 23. října 2009 o posílené strategii pro celní spolupráci,
 - s ohledem na směrnici 2008/99/ES Evropského parlamentu a Rady ze dne 19. listopadu 2008 o trestněprávní ochraně životního prostředí²,
 - s ohledem na písemné prohlášení Evropského parlamentu č. 2/2010 o úsilí Unie v boji proti korupci,
 - s ohledem na sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě ze dne 20. listopadu 2008 – Výnosy z organizované trestné činnosti: zajištění skutečnosti, že „zločin se nevyplácí“ (KOM(2008)0766),
 - s ohledem na článek 48 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci a na stanovisko Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví (A7-0333/2011),
- A. vzhledem k tomu, že prvotním cílem Evropské unie je vytvořit prostor svobody, bezpečnosti a práva bez vnitřních hranic, v němž se předchází trestné činnosti a bojuje proti ní (článek 3 SFEU), a zajistit vysokou úroveň bezpečnosti prostřednictvím opatření pro předcházení trestné činnosti a boje proti ní a opatření pro koordinaci a spolupráci mezi policejními a justičními orgány a jinými příslušnými orgány, jakož i prostřednictvím vzájemného uznávání soudních rozhodnutí v trestních věcech, a je-li to nezbytné, prostřednictvím sblížení předpisů trestního práva (článek 67 SFEU);
- B. vzhledem k tomu, že organizovaný zločin má značné sociální náklady, porušuje lidská práva a potlačuje právní stát, odcizuje a rozptyluje finanční, lidské a jiné zdroje, narušuje svobodný vnitřní trh, zamožuje podniky i legální hospodářské činnosti, napomáhá korupci, znečišťuje a ničí životní prostředí;
- C. vzhledem k tomu, že důkazy soudů nebo důkazy vyplývající z vyšetřování policie či

¹ Úř. věst. L 61, 3.3.97, s. 1.

² Úř. věst. L 328, 06.12.2008, s. 28.

novinářů ukazují, jak v některých členských státech organizovaná trestná činnost hluboce a pevně proniká do světa politiky, veřejné správy a legálních hospodářských činností; vzhledem k tomu, že lze předpokládat, že toto pronikání posiluje organizovanou trestnou činnost i v ostatních částech Evropské unie;

- D. vzhledem k tomu, že cílem a základem organizovaného zločinu je hospodářský výnos, musí se účinná prevence a boj s tímto jevem zaměřovat na identifikaci, zmrazení, odebrání a konfiskaci výnosů z trestné činnosti; vzhledem k tomu, že stávající právní rámec na úrovni EU se zdá být nedostatečný, aby zaručil spolehlivý boj proti organizované trestné činnosti, a že jsou nezbytné právní předpisy, které by například umožnily takzvanou „rozšířenou konfiskaci“ a zákrok zaměřený na majetek registrovaný na nastrčené osoby a organizace; dále vzhledem k tomu, že opětovné použití konfiskovaného majetku k sociálním účelům umožňuje pozitivní postoj ke strategii boje proti organizovanému zločinu, neboť konfiskace majetku již není jen pouhým prostředkem k odnětí zdrojů zločinecké organizaci, ale představuje dvojnásobně konstruktivní faktor, zaprvé proto, že pomáhá předcházet organizované trestné činnosti, a zadruhé proto, že podporuje hospodářský a společenský rozvoj;
- E. vzhledem k tomu, že zločinecké organizace soustřeďují svou činnost na různá a stále širší prostředí, jako je například mezinárodní obchod s omamnými látkami, obchod s lidmi a jejich zneužívání, finanční zločin, mezinárodní obchod se zbraněmi, padělání, počítačová kriminalita, ekologická kriminalita, zpronevěra veřejných prostředků, podvody a vydírání a tyto činnosti mají většinou nadnárodní a celoevropský charakter; vzhledem k tomu, že velká část příjmů z této trestné činnosti je předmětem praní špinavých peněz;
- F. vzhledem k tomu, že ženy a dívky z řad nelegálních přistěhovalců se obětí organizované trestné činnosti, jako je prostituce a obchodování s lidmi, stávají snáze než ženy a dívky, jež jsou občankami zemí EU;
- G. přestože neexistuje souhrnná studie, je objem obchodů zločineckých organizací mafiánského typu, které působí v Evropě, ohromný, a to zejména italských organizací, jak vyplývá z mnoha studií (mimo jiné studie Eurispes) a jak potvrzuje společná zpráva agentur Eurojust, Europol a Frontex za rok 2010, střízlivým odhadem dochází ke vstupům v přibližné výši nejméně 135 miliard EUR, což je údaj převyšující celkový hrubý domácí produkt šesti členských států EU; nejvýznačnějším příkladem je tomto ohledu organizace 'Ndrangheta, mafie, která je v zemích EU a v celém světě nejvíce zakořeněna a jejíž roční zisk se pohybuje přinejmenším kolem 44 miliard EUR;
- H. hrozba organizovaného zločinu v Evropské unii překračuje její hranice a je jí třeba čelit na základě globálního a mezinárodního přístupu, tedy v úzké spolupráci se třetími zeměmi a s mezinárodními organizacemi, jako je například Interpol a UNODC;
- I. vzhledem k tomu, že korupce je základním nástrojem vydírání a odplaty v organizované trestné činnosti s cílem odcizit veřejné prostředky a proniknout do místní politiky, veřejné správy i soukromého sektoru;
- J. vzhledem k tomu, že praní špinavých peněz je jedním z nejzákladnějších způsobů zamoření legálních činností nelegálními postupy a nezbytným přechodným procesem, bez něhož by kupní síla nabytá trestnou činností zůstala pouze teoretická, použitelná uvnitř ilegálního

okruhu, ale bez možnosti přeměnit se ve skutečnou hospodářskou moc; vzhledem k tomu, že spolupráce a mezinárodní spolupráce jsou základními prvky v účinném boji proti praní špinavých peněz;

- K. vzhledem k tomu, že mezinárodní obchod s omamnými látkami je hlavním zdrojem zisku organizované trestné činnosti a mafie a vytváří základní podmínky pro jejich hospodářské a společenské postavení; vzhledem k tomu, že Evropská unie je jedním z hlavních odbytišť obchodu s omamnými látkami (heroin, kokain a marihuana) i jedním z hlavních producentů (zejména v oblasti syntetických drog); vzhledem k tomu, že jsou do tohoto obchodu zapojeny mnohé, snadno zjištělné mimoevropské producentské i tranzitní země, zejména země Latinské Ameriky, západní Afriky a Asie;
- L. vzhledem k tomu, že vymáhání peněz za ochranu, vydírání a lichva jsou způsoby, jimiž organizovaná trestná činnost proniká do legální ekonomiky, a výrazně přeměňuje jakoukoli formu volného trhu a potlačuje práva občanů, podnikatelů, pracovníků a živnostníků; vzhledem k tomu, že jak ukázala studie Transcrime z roku 2008 financovaná Evropskou unií a nazvaná „Studie vydírání: potřeba nástroje na boj proti organizované trestné činnosti“, nabývá tento fenomén znepokojivých rozměrů nejméně v polovině členských států EU, a že ve zbývajících polovině je také výrazně přítomen; vzhledem k tomu, že existuje vzájemný vztah mezi rozšířením vydírání a kontrolou určitého území a jeho hospodářskou a podnikatelskou činností a politickou činností zločinců z organizovaných zločineckých organizací; vzhledem k tomu, že základními kroky účinného boje proti vydírání je především vybízení obětí k oznamování trestných činů a zajištění silného zastoupení oficiálních orgánů na daném území;

Úvod

1. vítá opatření na snížení organizovaného zločinu navrhovaná ve Stockholmském programu, v příslušném akčním plánu a ve vnitřní bezpečnostní strategii a doufá, že tři nové země podílející se na předsednictví zařadí organizovaný zločin mezi politické priority a dosažené hmatatelné výsledky;
2. vyjadřuje přesvědčení, že organizovaný zločin – ať už mafiánského typu, či nikoli – je jednou z hlavních hrozeb pro vnitřní bezpečnost a svobodu občanů EU; domnívá se, že přestože existuje riziko, že kriminální organizace budou stále častěji spolupracovat s teroristickými organizacemi, je třeba se organizovaným zločinem zabývat nezávisle na terorismu, a požaduje v této oblasti konkrétní a horizontální strategii EU zahrnující legislativní a operativní opatření, přidělení finančních prostředků a přísný harmonogram provádění; schvaluje závěry Rady ze dnů 8.–9. listopadu 2010 o cyklu politik EU pro organizovaný zločin a vyzývá Radu, aby rozhodnutí revidovala a umožnila zapojení Parlamentu do stanovování priorit, diskusí o strategických cílech a posuzování výsledků cyklu politik;
3. podporuje členské státy v jejich opatřeních zaměřených na boj proti organizovanému zločinu a vybízí je, aby posílily své soudní orgány a policejní síly na základě stávajících osvědčených zkušeností, mj. srovnáváním právních předpisů a zdrojů určených na podporu jejich aktivit, a aby za tímto účelem vyčlenily dostatečné lidské a finanční zdroje; vyzývá členské státy, aby zaujaly proaktivní přístup k vyšetřování, aby vypracovaly národní plány boje proti organizovanému zločinu a aby prostřednictvím vhodných

specifických struktur zajistily ústřední koordinaci kroků s využitím osvědčených zkušeností některých členských států; vyzývá Výbor pro vnitřní bezpečnost (COSI), aby uspořádal výroční schůzi, které se zúčastní alespoň členské státy, Komise, Rada, Evropský parlament, Europol a Eurojust a na níž by mohly být prezentovány dosažené výsledky a budoucí plány v boji proti organizovanému zločinu na úrovni EU a jednotlivých členských států;

4. zdůrazňuje, že veškerá opatření namířená proti organizovanému zločinu musí plně dodržovat základní práva a musí být přiměřená dosahovaným cílům a tyto cíle musí být nezbytné pro demokratickou společnost, v souladu s článkem 52 Listiny základních práv, aniž by nepřiměřeně omezovaly svobodu jednotlivců, jak je zakotvena v Evropské úmluvě o lidských právech, Listině základních práv Evropské unie a ústavních zásadách, které jsou společné členským státům;
5. připomíná, že článek 222 SFEU stanoví právní povinnosti Evropské unie a jejích členských států provádět doložku solidarity, a vyjadřuje hluboké znepokojení ohledně snah organizovaného zločinu proniknout do politiky, všech úrovní správy, hospodářství a finančnictví; vyzývá Komisi, Radu a členské státy, aby zaměřovaly svá odrazující opatření na zákroky proti majetku nabytému trestnou činností, včetně majetku, který se často skrývá pomocí sítě nastrčených osob, pomahačů, politických orgánů a lobbistických skupin; zdůrazňuje, že boj proti organizovanému zločinu musí plně zohledňovat trestnou činnost tzv. bílých límečků;

Zkvalitňování legislativního rámce EU

6. vzhledem k tomu, že mezinárodní kriminální sítě jsou velmi aktivní a organizovaný zločin je stále rozsáhlejší a propracovanější, vyzývá členské státy, aby zlepšily spolupráci a koordinaci a aby pracovaly na sblížení svých právních předpisů, zejména pokud jde o rozvoj společných standardních postupů a typů trestných činů, a využily osvědčené zkušenosti právních řádů, které jsou v oblasti boje proti organizovanému zločinu nejrozvinutější; vyzývá členské státy, aby zajistily včasnou a účinnou ratifikaci nebo provedení všech evropských a mezinárodních právních předpisů přímo či nepřímo souvisejících s opatřeními pro boj proti organizovanému zločinu;
7. s ohledem na velmi omezený dopad rozhodnutí 2008/841/SVV o organizovaném zločinu na právní systémy členských států – toto rozhodnutí nevedlo k žádnému významnému zlepšení vnitrostátních právních předpisů nebo operační spolupráce v boji proti organizovanému zločinu – vyzývá Komisi, aby do konce roku 2013 předložila návrh směrnice, jenž by obsahoval konkrétnější definici organizovaného zločinu a lépe určoval hlavní charakteristické rysy tohoto jevu, zejména s ohledem na klíčový koncept organizace a také na nové typy organizovaného zločinu; žádá, aby byla v souvislosti s trestným činem účasti ve zločinecké organizaci a s řádným ohledem na různé a specifické charakteristiky jednotlivých vnitrostátních právních systémů připravena studie zaměřená na odstranění stávajícího dvojího přístupu (který kriminalizuje jak účast, tak spiknutí) a aby byl stanoven soubor typických trestných činů, které by, bez ohledu na maximální trestní sazbu povolenou právními systémy členských států, mohly být považovány za naplnění této skutkové podstaty; vyzývá také k podrobnějšímu přezkoumání otázky kriminalizace všech typů podpory kriminálních organizací;

8. vyzývá Komisi, Radu a členské státy, aby zaměřovaly svá odrazující opatření na zákroky proti majetku nabytému trestnou činností, včetně majetku nepřímo spojenému se zločineckými organizacemi a jejich stoupenci, kteří se často skrývají za sítě nastrčených osob a pomahačů;
9. vyzývá Komisi, aby co nejdříve předložila rámcový návrh směrnice o postupu exekuce a konfiskace výnosů z trestné činnosti, jak je stanoveno v jejím pracovním programu na rok 2011, a proto žádá Komisi, aby s ohledem na nezbytnost dodržovat základní práva zakotvená v Listině základních práv a Evropské úmluvě o lidských právech:
 - připravila předpisy pro účelné využití nástrojů, jako je rozšířená konfiskace a konfiskace, která není založena na odsuzujícím rozsudku;
 - připravila předpisy pro zmírnění důkazního břemene po odsouzení osoby za závažný trestný čin (včetně činů spojených s organizovanou trestnou činností), pokud jde o původ majetku v jejím vlastnictví;
 - vybízela k tomu, aby byly do vnitrostátních právních řádů v rámci trestního, občanského nebo daňového práva případně zaváděny nástroje na zmírnění důkazního břemene, pokud jde o původ majetku drženého osobou obviněnou z trestného činu spojeného s organizovanou trestnou činností;
 - začlenila do svého návrhu pravidla, která umožní odebrání a následnou konfiskaci majetku vedeného na třetí osobu; kromě toho požaduje, aby bylo chování nastrčené osoby považováno za trestný čin, neboť cílem je vyhnout se uplatňování opatření na ochranu majetku nebo usnadnit páchání trestných činů přechovávání, praní špinavých peněz a používání peněz nelegálního původu; vyzývá proto Komisi, aby ve svých legislativních návrzích upřesnila, že pojem „výnosy z trestné činnosti“, který je uveden v úmluvě OSN z Palerma a je převzat do rámcového rozhodnutí 2008/841/ES, má širší význam než jen zisk; vyzývá členské státy, aby tento pojem s okamžitou platností řádně začlenily do svých právních předpisů, a zajistily tak, aby jakýkoli příjem přímo nebo nepřímo související se spácháním trestných činů souvisejících s organizovanou trestnou činností mohl být předmětem odebrání a konfiskace;
10. vyzývá Komisi, aby akceptovala a podpořila naléhavě potřebný evropský právní předpis o opětovném použití výnosů z trestné činnosti na sociální účely, včetně ochrany svědků u soudu, aby byl kapitál zločineckých organizací nebo organizací s nimi souvisejících opětovně uveden do legálního, čistého, transparentního a počestného hospodářského oběhu;
11. podporuje užší spolupráci mezi členskými státy za účelem uznání a řádného provádění příkazů k odebrání a konfiskaci; domnívá se, že úřady pro vymáhání majetku jsou klíčovým nástrojem v boji proti organizovanému zločinu a že je třeba jim co nejdříve poskytnout nezbytné zdroje, odborné znalosti a pravomoci; schvaluje analýzu Komise zaměřenou na hlavní obtíže, s nimiž se stávající úřady pro vymáhání majetku setkávají; vyzývá Komisi, aby posílila úlohu a kompetence úřadů pro vymáhání majetku a poskytla jim flexibilnější a pružnější přístup k informacím při dodržování základních práv EU a norem na ochranu údajů;

12. žádá Komisi, aby do konce roku 2013 připravila studii o vyšetřovacích postupech platných v členských státech v oblasti boje proti organizovanému zločinu, a to zejména s odkazem na využívání takových nástrojů, jako jsou telefonické odposlechy, odposlechy v terénu, způsoby prohlídek, odložená zatčení, odložená odebrání majetku, utajené operace, kontrolované zásilky a zásilky pod dohledem; dále žádá Komisi, aby do konce roku 2014 předložila návrh společných vyšetřovacích technik zaměřených na boj proti organizovanému zločinu podle čl. 87 odst. 2 písm. c) Smlouvy o fungování Evropské unie,
13. zdůrazňuje, že je nezbytné poskytnout dostatečnou ochranu prvotním a druhotným obětem organizovaného zločinu, svědkům u soudu, informátorům, vnitřním informátorům a jejich rodinám; v této souvislosti vítá návrh Komise na směrnici, která stanoví minimální normy pro práva, podporu a ochranu svědků trestné činnosti, ale zároveň vyzývá k předložení právních předpisů EU, které se budou vztahovat také na svědky u soudu, informátory, vnitřní informátory a jejich rodiny; žádá, aby se se všemi druhy obětí zacházelo rovnocenným způsobem (zejména s oběťmi organizovaného zločinu a terorismu a s osobami zraněnými v průběhu plnění povinností) a aby se ochrana svědků u soudu, informátorů, vnitřních informátorů a jejich rodin rozšířila a trvala déle než jen po dobu soudního řízení; zdůrazňuje, že nezletilé osoby vyžadují zvláštní pozornost, zacházení, ochranu, pomoc a vedení, stanou-li se obětí organizovaného zločinu; vyzývá Komisi, aby vydala jasné směrnice ve prospěch svědků u soudu, informátorů, vnitřních informátorů a jejich rodin a přiznala jim evropské nadnárodní právní postavení a rozšířila ochranu, kterou jim poskytují členské státy, pokud to budou členské státy původu informátorů, svědků nebo vnitřních informátorů žádat; navrhuje ustanovit evropský fond na ochranu a pomoc obětem organizovaného zločinu a svědkům u soudu, a to i prostřednictvím podpory nevládních sdružení pro boj proti mafii a vydírání, jež jsou uznávána členskými státy; vítá skutečnost, že některé členské státy přijaly legislativní opatření zaměřená na zlepšení ochrany svědků a informátorů v případech týkajících se organizovaného zločinu (např. tím, že umožňují používání dálkových výslechů);
14. vyzývá Komisi a členské státy, aby podporovaly úlohu sdružení rodin obětí, vzájemný dialog mezi těmito sdruženími a institucemi a rovněž myšlenku vytvořit v rámci EU fórum těchto sdružení;

Vyhledit hluboce zakořeněný organizovaný zločin mafiánského typu v EU

15. naléhavě žádá Komisi, aby připravila návrh směrnice, podle níž by bylo sdružování s mafií nebo jinými kriminálními kruhy trestným činem ve všech členských státech, aby bylo možné potrestat zločinecké organizace, které mají prospěch ze své samotné existence tím, že jsou schopny vyvolávat strach z trestných činů i bez přítomnosti konkrétních násilných činů nebo hrozeb, čímž ovlivňují hospodářství, veřejnou správu, veřejné služby a volební systém;
16. má v úmyslu zřídit do tří měsíců od přijetí tohoto usnesení zvláštní výbor zabývající se šířením zločineckých organizací, které působí na mezinárodní úrovni, a to včetně mafií, jehož cílem bude mimo jiné zjistit rozsah tohoto jevu a jeho negativní sociální a hospodářský dopad v rámci EU a zaměřit se také na otázku zpronevčřování veřejných financí zločineckými organizacemi a mafiemi a na jejich pronikání do veřejného sektoru i

do legální ekonomiky a finančního systému; dalším cílem bude stanovit soubor legislativních opatření, jimiž by bylo možno čelit této hmatatelné a rozpoznané hrozbě pro Evropskou unii a její občany; proto žádá Konferenci předsedů, aby předložila návrh ve smyslu článku 184 jednacího řádu;

17. vyzývá Komisi, aby ve spolupráci s agenturami Europol a Eurojust provedla do června 2013 studii, jež vyhodnotí negativní dopad mezinárodního organizovaného zločinu v Evropské unii; vyzývá Europol, aby v roce 2012 navázal na tématickou zprávu OCTA o hrozbě, již představuje přítomnost zločineckých organizací mafiánského typu v EU;
18. zdůrazňuje, že podle zprávy OCTA (evropské posouzení hrozeb organizované trestné činnosti), kterou zveřejnil v roce 2011 Europol, prokazují zločinecké organizace skutečnou schopnost přizpůsobit se a rychle identifikují a využívají nové ilegální trhy; domnívá se tedy, že je nezbytné bojovat nejen proti tradičním činnostem organizovaného zločinu, ale že je nutné věnovat také zvláštní pozornost novým formám organizované trestné činnosti;

Zlepšení fungování evropských systémů zapojených z různého titulu do boje proti organizovanému zločinu a posílení vztahů s jinými mezinárodními institucemi

19. vyzývá členské státy, aby okamžitě převzaly a prováděly rozhodnutí Rady 2009/426/SVV o posílení agentury Eurojust a aby splnily všechna uvedená doporučení; vyzývá členské státy, aby zajistily, že členové agentury Eurojust z jejich země budou bezodkladně informováni o trestných činech, které se týkají nejméně dvou členských států a u nichž existují vážné náznaky, že se jedná o zapojení zločinecké organizace; zdůrazňuje význam posílení Eurojustu, aby byl účinnější v boji proti mezinárodnímu organizovanému zločinu, s odkazem na své pravomoci iniciativy a zejména na pravomoc iniciovat vyšetřování a na pravomoci, které jsou Parlamentu uděleny na základě článku 85 Smlouvy o fungování Evropské unie; vyzývá evropské orgány, aby uplatňovaly svůj politický vliv na mezinárodní úrovni, aby bylo možné začít řešit možnosti výměny některých zkušeností získaných EU, včetně agentury Eurojust, na mezinárodní úrovni a případně poskytovat know-how dosud získané na úrovni EU;
20. vyzývá Komisi, aby co nejdříve připravila hodnocení dopadu týkající se přínosu úřadu evropského veřejného žalobce, jež by zvažovalo možnost rozšířit jeho činnost na boj proti závažnému mezinárodnímu organizovanému zločinu a korupci, jak je stanoveno v čl. 86 odst. 4 Smlouvy o fungování Evropské unie, a zohlednilo dopad na základní práva a zejména na práva na obhajobu i potřebu předchozí harmonizace norem procesního a hmotného trestního práva a předpisů trestního soudnictví; vyzývá Komisi, aby zahájila konzultace se všemi příslušnými subjekty, včetně Agentury pro základní práva, evropského inspektora ochrany údajů, Rady Evropy, Evropského parlamentu, vnitrostátních parlamentů a občanské společnosti, aby projednala dopady možného vytvoření úřadu evropského veřejného žalobce;
21. schvaluje pětiletou strategii rozvoje agentury Europol připravenou v roce 2009; vyzývá Europol, aby zvýšil četnost setkávání a posílil vztahy s Evropským parlamentem a pravidelně s ním přezkoumával pokrok v této strategii i případné problémy; vyzývá Europol, aby se účinněji zabýval organizovaným zločinem a trestnou činností

mafiašského typu tím, že ve své organizaci vytvoří a posílí konkrétní útvar a lépe využije finanční prostředky přidělené na tuto oblast; vyzývá Europol k užší spolupráci s Interpolem s cílem bojovat proti zločineckým organizacím na mezinárodní úrovni, zejména pokud jde o sdílení informací; vyzývá Europol, aby si vytvořil užší vazby a uzavřel strategické a operační dohody s příslušnými orgány ve třetích zemích;

22. vyzývá členské státy a Komisi, aby v praxi zlepšily spolupráci mezi vnitrostátními policejními službami a odstranily co nejvíce formálních překážek;
23. opakovaně zdůrazňuje význam zlepšení praktické spolupráce mezi policejními a soudními orgány členských států s cílem vyměňovat si údaje o zločineckých organizacích a koordinovat vyšetřování; vyzývá Evropskou komisi a Eurojust, aby za tímto účelem vybudovaly účinnější síť vnitrostátních styčných bodů; dále žádá Komisi, aby předkládala výroční zprávy o pokroku v oblasti posílené spolupráce mezi policejními a soudními orgány na poli organizované trestné činnosti;
24. uznává, že i přes protokoly a dvoustranné dohody mezi Europolem, Eurojustem a úřadem OLAF existuje ještě řada možností, jak zlepšit spolupráci mezi těmito subjekty; vyzývá proto Europol, Eurojust, OLAF a koordinátora EU pro boj proti obchodování s lidmi, aby se konkrétně a společně zavázali, že budou průběžně posuzovat a aktualizovat dohody o spolupráci a provádět je, zejména pokud jde o výměnu shrnutí jednotlivých případů, informací týkajících se případů a strategických informací a údajů; je přesvědčen, že aby byla spolupráce mezi Europolem, Eurojustem a úřadem OLAF plně účinná, je třeba jasně vymezit jejich úkoly, aby nedocházelo ke zdvojování úsilí; vyzývá Komisi, aby provedla studii, jejímž cílem bude posoudit účinnost agentur EU a členských států bojujících proti organizovanému zločinu;

Rozvoj zásady vzájemného uznávání rozhodnutí v trestních věcech a zlepšení soudní a policejní spolupráce v rámci EU a se třetími zeměmi

25. je si vědom toho, že k překonání praktických překážek v oblasti soudní spolupráce je třeba věnovat mimořádnou pozornost informování a zvyšování povědomí soudních a policejních orgánů, a vyzývá členské státy, aby soudní a policejní odborné vzdělávání považovaly za politickou prioritu; současně vyzývá Komisi, aby vyčlenila vhodné prostředky, včetně finančních, na podporu činnosti členských států;
26. uznává, že soudní spolupráce mezi členskými státy je jedním z pilířů boje proti mezinárodnímu organizovanému zločinu a pro vytvoření společného prostoru bezpečnosti a práva, a vyzývá členské státy, aby dodržovaly své závazky a neprodleně prováděly všechny nástroje soudní spolupráce již existující na úrovni EU, zejména úmluvu z roku 2000 o vzájemné soudní pomoci v trestních věcech a protokol k této úmluvě z roku 2001 a rámcové rozhodnutí o společných vyšetřovacích týmech; je si vědom toho, že k překonání praktických překážek v oblasti soudní spolupráce je třeba věnovat mimořádnou pozornost informování a zvyšování povědomí soudních a policejních orgánů a obhájců, a vyzývá členské státy, aby soudní a policejní odborné vzdělávání považovaly za politickou prioritu; současně vyzývá Komisi, aby vyčlenila dostatečné prostředky, včetně finančních, na podporu činnosti členských států;

vyzývá členské státy a Komisi, aby pokračovaly ve svém úsilí účinně zavést evropský

zatýkáci rozkaz; vyzývá Komisi, aby zvážila, zda by důvody pro volitelné odmítnutí výkonu evropského zatýkácího rozkazu podle článku 4 rámcového rozhodnutí mohly být upraveny, aby splňovaly povinnosti Unie v oblasti základních práv, a také v kontextu zkušeností získaných s následnými nástroji vzájemného uznávání, pokud jde o trestné činy obecně související s organizovaným zločinem, včetně trestného činu mafiánského spolčování; vyzývá soudní orgány členských států, aby plně usilovaly o zajištění toho, že evropské zatýkáci rozkazy, které vydají, budou vždy předány Interpolu;

28. uznává zásadní význam společných vyšetřovacích týmů v boji proti nadnárodnímu organizovanému zločinu a vyjadřuje obavy ze skutečnosti, že neochota některých vnitrostátních soudních orgánů provádět příslušné rámcové rozhodnutí neumožňují plné uplatnění tohoto vyšetřovacího nástroje; vyzývá Komisi a Radu, aby daly nový podnět činnosti společných vyšetřovacích týmů tím, že zajistí plné provádění rámcového rozhodnutí 2002/465/SVV ve všech členských státech a poskytnou dostatečnou finanční podporu; zdůrazňuje, že výsledky dosahované společnými vyšetřovacími týmy mohou být hodnoceny na evropské úrovni (např. na základě hodnoty konfiskovaného majetku) i na vnitrostátní úrovni (např. na základě výkonnosti jednotlivých členů týmu), a vyzývá Komisi, aby při řešení této otázky postupovala v součinnosti s Eurojustem a Europolem;
29. připomíná, že hranice nejsou pro organizovaný zločin překážkou; proto považuje za nezbytné, aby byl do evropského úsilí o boj proti tomuto jevu začleněn také vnější rozměr organizovaného zločinu; připomíná, že za tímto účelem je třeba více využívat Evropskou službu pro vnější činnost a společné situační středisko (SitCen); vyzývá Komisi, aby zvyšovala účinnost a pravidelně prováděla aktualizaci dohod o spolupráci v oblasti soudnictví a vyšetřování se třetími zeměmi, jejichž cílem je boj proti mezinárodnímu organizovanému zločinu; dále žádá, aby se při přípravě těchto smluv řádně zohledňovaly konkrétní hrozby, které představuje organizovaný zločin v jednotlivých zemích pro vnitřní a vnější bezpečnost EU; žádá Europol, aby stále častěji a důkladněji prováděl pravidelné a účelové analýzy mimoevropských zločineckých organizací, jejichž činnost má přímý nebo nepřímý dopad na Evropskou unii; za prioritu považuje zachování a posílení angažovanosti Evropské unie a mezinárodních institucí v oblasti Balkánu, zejména pokud jde o opatření v boji proti organizovanému zločinu; žádá Komisi, aby ve spolupráci s Europolem připravila společný projekt s Interpolem na podporu vytvoření a zavedení regionálního systému pro výměnu policejní a soudních informací se západní Afrikou a zároveň poskytla Hospodářskému společenství států západní Afriky k nezbytné know-how a zdroje, a to i na úrovni vzdělávání a dalšího sledování;

Další doporučení k problematice boje proti organizovanému zločinu

30. zdůrazňuje, že je důležité podporovat kulturu zákonnosti a zvyšovat povědomí a znalosti o této problematice mezi občany i obecně v rámci veřejného mínění; v této souvislosti zdůrazňuje zásadní úlohu tisku bez jakýchkoli vnějších zásahů, což mu umožňuje vyšetřovat a zveřejňovat vazby mezi organizovaným zločinem a souvisejícími zájmy; domnívá se, že při provádění těchto činností je třeba zajistit řádné dodržování základních práv na osobní důstojnost, čest a soukromí; vyzývá Komisi, aby vypracovala konkrétní akční plány pro rozvoj kultury zákonnosti, a to i prostřednictvím vzniku konkrétních rozpočtových položek určených k tomuto účelu;

31. zdůrazňuje, že evropské orgány a členské státy musí k obchodování s dětmi zaujmout komplexní přístup, který sloučí kroky podnikané v různých oblastech za účelem ochrany práv dětí, jež se staly obětí obchodování, a dětí, jimž takové nebezpečí hrozí; trvá na tom, že by se členské státy měly aktivně podílet na boji proti nezákonné adopci a že by měly vypracovat rámec, který by jim umožnil zajistit transparentnost a účinné sledování vývoje opuštěných a adoptovaných dětí;
32. zdůrazňuje zásadní význam transparentnosti veřejného sektoru v boji s organizovaným zločinem a žádá Komisi, aby se zasadila o to, aby vznikly předpisy nezbytné k tomu, aby příslušné orgány, ale i občané a tisk, mohli plně vysledovat a kontrolovat přidělování a používání evropských fondů; požaduje, aby tyto informace byly včas k dispozici na příslušné internetové stránce ve strojně čitelném, srovnatelném a otevřeném datovém formátu a nejméně v jednom z pracovních jazyků EU tak, aby tyto informace byly pro občanskou společnost snadno dostupné, opakovaně použitelné a zpracovatelné; žádá členské státy, aby přijaly obdobná opatření k zajištění transparentnosti všech transakcí využívajících veřejné fondy se zvláštním odkazem na orgány místní správy, které jsou nejvíce vystaveny nebezpečí pronikání organizovaného zločinu, a vzaly v potaz nezbytnou diskrétnost opatření v boji proti organizovanému zločinu,
33. aniž by byla dotčena jakákoli lidská práva a základní svobody, požaduje zavedení odpovídajícího systému trestů a přiměřený vězeňský režim za trestné činy související s organizovaným zločinem, který by buď odrazoval od páchání trestných činů, nebo by po dobu vazby znemožňoval další řízení organizací nebo napomáhání jejich cílům a páchání dalších trestných činů;

Opatření týkající se konkrétních oblastí činnosti organizovaného zločinu

34. prohlašuje, že je přesvědčen o vnitřní vazbě mezi organizovaným zločinem a korupcí, a důrazně opakuje výzvu, kterou vyjádřil při schvalování prohlášení 02/2010, pokud jde o vytvoření objektivního a kvantifikovatelného mechanismu hodnocení a kontroly politiky všech 27 členských států v oblasti boje proti korupci a o vytvoření komplexní protikorupční politiky evropských orgánů; v této souvislosti zdůrazňuje, že je třeba v boji proti korupci zaujmout proaktivní přístup a vyzývá Komisi, aby kladla důraz na opatření zaměřená proti korupci ve veřejné i soukromé sféře; dále považuje za prioritu vytvoření účinných opatření na boj proti korupci v politice sousedství, v oblasti předvstupní pomoci a v oblasti využívání fondů určených k rozvojové pomoci, zejména ze strany Evropské investiční banky a ze strany nových vytvářejících se struktur v rámci Evropské služby pro vnější činnost, vyzývá Komisi, aby informovala Parlament a zavedla účinné sledování přijímaných opatření a dosažených výsledků;
35. žádá členské státy, aby neprodleně ratifikovaly mezinárodní nástroje na boj proti korupci, zejména úmluvu OSN proti korupci a trestněprávní a občanskoprávní úmluvy Rady Evropy pro oblast korupce (1999);
36. zavazuje se stanovit pravidla, která budou zajišťovat, aby do Evropského parlamentu nemohly kandidovat osoby pravomocně odsouzené za trestné činy účasti ve zločineckých organizacích nebo za trestné činy typicky páchané v souvislosti s těmito organizacemi (jako obchodování s lidmi, mezinárodní obchod s drogami, praní špinavých peněz, podvody, korupce a vymáhání peněz za ochranu); žádá evropské politické skupiny, aby

vytvořily vnitřní etické kodexy, jejichž cílem bude znemožnit kandidaturu osob odsouzených za uvedené trestné činy, přestože ne definitivně; vyzývá členské státy, aby stanovily podobné předpisy pro vnitrostátní a místní volby;

37. vyzývá Komisi, aby připravila jasné pokyny a vhodné legislativní návrhy, které zabrání tomu, aby se podniky spojené s organizovaným zločinem a mafií podílely na veřejných zadávacích řízeních a na řízení veřejných zakázek; vyzývá Komisi a členské státy, aby zajistily vysledovatelnost finančních toků v souvislosti se smlouvami na veřejné práce, služby a dodávky a aby posoudily zavedení pravidel zaměřených na trestání narušení administrativních výběrových řízení k udělení zakázek ze strany veřejných orgánů; vyzývá Komisi, aby zajistila plné a správné uplatňování článku 45 směrnice 2004/18/ES, a to tím, že vyloučí zásadu „samočisticích mechanismů“ a vyjasní, že rozsudky týkající se právnických i fyzických osob povedou k jejich vyloučení, a dále aby zajistila, že tyto důvody pro vyloučení budou trvalé nebo platné po určitou rozumnou dobu, a nejen v době rozsudku; žádá Komisi, aby předložila návrhy, v nichž budou stanoveny důvody pro vyloučení z veřejných nabídkových řízení nebo zvláštní opatření týkající se osob, které jsou předmětem vyšetřování nebo probíhajícího trestního řízení; vyzývá k rozšíření souboru trestných činů, které vedou k vyloučení, aby zahrnoval všechny trestné činy páchané v souvislosti s organizovaným zločinem, a k přijetí opatření, jejichž cílem bude zabránit obcházení právních předpisů prostřednictvím používání nastrčených osob a pomahačů; vyzývá členské státy, aby přijaly podobná opatření pro všechny druhy zadávacího řízení, koncese, licence nebo veřejné pomoci, přestože nespádají do evropských právních předpisů; vyzývá Komisi, aby vypracovala vhodné legislativní a operativní nástroje pro výměnu informací mezi členskými státy a mezi členskými státy a evropskými orgány a agenturami a pro přípravu černých listin, jejichž cílem bude předcházet zpronevřování veřejných fondů Evropské unie;
38. s potěšením vítá schválení směrnice 2011/36/EU o prevenci obchodování s lidmi a boji proti němu – tento jev je často spojen s takovými činnostmi organizované trestné činnosti, jako je využívání prostituce, vykořisťování práce, odebírání orgánů a uvržení do otroctví, zdůrazňuje, že rychlé a účinné uplatňování této směrnice je velmi významné;
39. naléhavě žádá členské státy a orgány EU, aby řádně zohlednily skutečnost, že organizovaný zločin nadále vyvíjí svou činnost a podporuje své zájmy i prostřednictvím obchodu s omamnými látkami a snaží se rozšířit celosvětový obchod s ilegálními drogami na nové trhy a o nové látky;
40. žádá Evropskou investiční banku a všechny evropské finanční rozvojové instituce členských zemí, aby zkvalitnily své politiky v souvislosti s exteritoriálními finančními středisky a nespolupracujícími jurisdikcemi, a to zejména tím, že schválí seznam jurisdikcí, které je třeba pozorněji sledovat v souvislosti s černou a šedou listinou OECD a podle potřeby provedly konkrétní hloubkové audity jednotlivých zemí a zakázaly všechny typy podpor finančních zprostředkovatelů v jurisdikcích považovaných za vysoce rizikové a požadovaly přemístění registrovaných společností, které mají sídlo v nespolupracujících jurisdikcích a v exteritoriálních finančních střediscích, jako základní předpoklad finanční podpory na konkrétní činnosti; žádá evropské orgány a členské státy, aby se aktivně zavázaly k řádnému uplatňování všech čtyřiceti doporučení Finančního akčního výboru tím, že schválí pro každý orgán konkrétní politiky včetně posílených hloubkových auditů,

a to zejména v politicky exponovaných případech;

41. zdůrazňuje, že organizovaný zločin využívá k nelegálním účelům komunikační a informační technologie, aby mohl páchat trestné činnosti, jako jsou krádež identity, počítačová kriminalita, podvody, nelegální sázky a maskované sportovní události; vyzývá proto k rozvoji soudržného evropského právního rámce; žádá orgány EU, aby vyzvaly co největší počet svých mezinárodních partnerů k podpisu a ratifikaci Úmluvy o počítačové kriminalitě z roku 2001; zdůrazňuje trend, kdy se zločinecké organizace stále častěji zaměřují na příležitosti k praní špinavých peněz nebo finanční kriminalitu, což by mohlo vyústit ve stále rozšířenější rozvoj trestných činností na internetu;
42. vyzývá evropské orgány, aby vyslaly jasný signál na úrovni EU i na mezinárodní úrovni s cílem omezit všechny formy praní špinavých peněz prostřednictvím využívání finančních trhů, konkrétně tím, že zvaží případná opatření na kontrolu kapitálu, jak nedávno navrhl sám Mezinárodní měnový fond, omezí prolínání finančních trhů při krátkodobých transakcích, nařídí větší transparentnost při používání veřejných fondů, a zejména těch, které jsou určeny na podporu rozvoje soukromého sektoru, a účinně zakročí proti daňovým rájům tím, že nadnárodní hospodářské subjekty budou muset podávat finanční zprávy podle jednotlivých zemí, podpoří mnohostrannou dohodu o výměně informací v daňové oblasti a zároveň přezkoumají definici „daňového ráje“ a seznam těchto netransparentních jurisdikcí; vyzývá Komisi, aby připravila jasné pokyny v oblasti vysledovatelnosti toku peněz, a usnadnila tak odhalování jevů spojených s praním špinavých peněz pocházejících z nelegální činnosti; vyzývá Komisi, aby v souvislosti se svým legislativním návrhem na aktualizaci směrnice proti praní špinavých peněz co nejvíce rozšířila kriminalizaci praní výnosů z trestné činnosti a vytvořila právní základ pro co nejširší škálu příslušných vyšetřovacích pravomocí; v této souvislosti žádá, aby byly všechny členské státy nuceny kriminalizovat „samopraní špinavých peněz“, neboli praní peněz nelegálního původu, které provádí tatáž osoba nebo subjekt, který peníze nelegálně získal; dále žádá Komisi, aby ve svém návrhu zvažila možnost rozšířit kriminalizaci praní špinavých peněz na případy, kdy pachatel měl vědět, že daný majetek pochází z výnosů z trestné činnosti;
43. žádá Evropskou komisi, aby pozorně sledovala, zda členské státy včas a účinně provádějí směrnici EU o trestněprávní ochraně životního prostředí; vyzývá Komisi, aby připravila inovativní nástroje ke stíhání osob, které páchají environmentální trestné činy, na nichž se podílí organizovaný zločin, například tím, že předloží návrh na rozšíření na celou EU pozitivní italské zkušenosti v souvislosti s trestným činem „organizované činnosti v oblasti nezákonného obchodu s odpady“, který byl v roce 2011 zařazen mezi trestné činy se závažným společenským dopadem (proto jej řeší obvodní ředitelství boje proti mafii); vyzývá k posílení činnosti úřadů CITES a k jejich koordinaci na evropské úrovni v oblasti ilegálního obchodu s chráněnými a ohroženými živočišnými a rostlinnými druhy;
44. vyzývá členské státy, aby zaujaly proaktivní přístup k vyšetřování případů vymáhání peněz za ochranu, například prostřednictvím podnětů a různých forem finanční podpory, která žalobci umožní pokračovat v jeho podnikatelské činnosti, a aby zároveň zahajovaly vyšetřování na základě zpravodajské činnosti; domnívá se, že je velmi důležité posílit a podpořit úlohu občanské společnosti i partnerství mezi občanskou společností a soudním systémem a pořádkovými silami; žádá členské státy, aby vyzvaly k podpisu memoranda o

porozumění mezi veřejností a obchodníky a podnikateli, kteří si stěžují na vydírání, aby se jim umožnilo pokračovat v činnosti i přes související obtíže; vyzývá Komisi, aby ve svém návrhu směrnice o konfiskaci výnosů z organizované trestné činnosti rozšířila opatření, která jsou v současné době stanovena v čl. 3 odst. 1 rámcového rozhodnutí 2005/212/SVV, o vymáhání peněz za ochranu;

45. vyzývá Komisi, aby do legislativního rámce v oblasti boje proti padělatelství a pirátství zahrnula zvláštní ustanovení o úloze organizovaného zločinu; podporuje rozhodnutí uvedená v usnesení Rady ze dne 23. října 2009 o posílené strategii pro celní spolupráci a zejména odkazuje na rozvoj nových forem spolupráce a nových vyšetřovacích metod, na přijetí institucionálního přístupu založeného na spolupráci mezi celní správou, policií a dalšími příslušnými orgány a na zlepšení stávajícího procesu spolupráce s cílem uplatňovat účinný přístup v oblasti boje proti mezinárodnímu organizovanému zločinu a umožnit odebrání nelegálního zboží v celé Evropské unii; domnívá se, že těmto aspektům je třeba věnovat co největší pozornost v souvislosti s přijímáním a prováděním pátého akčního plánu o spolupráci celních orgánů;
46. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi, národním parlamentům, Europolu, Eurojustu, Evropské investiční bance, Interpolu a UNODC.

VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ

Dnes víme, že organizovaný zločin má značné sociální náklady. Odcizuje a rozptyluje zdroje (finanční, pracovní atd.), narušuje svobodný společný trh, zamožuje podniky i legální ekonomiku, napomáhá korupci, znečišťuje a ničí životní prostředí, porušuje lidská práva a potlačuje právní stát. Tento jev má výrazný dopad na závazky EU vůči občanů. Orgány EU musí proto vyvinout konkrétní úsilí o potírání organizovaného zločinu a o dosažení patrných výsledků.

Organizovaný zločin, zejména zločinná činnost typu mafie, mimoto dokáže využívat globalizace a odstraňování státních hranic v rámci EU a těží z rozdílů v legislativních úpravách mezi jednotlivými členskými státy. Díky tomu mu nejen plynou stále větší zisky, ale také se mu daří unikat spravedlnosti. Je to tím, že organizovaný zločin si vybudoval systém souhlasu a podpory, jehož součástí je hluboká infiltrace politického prostředí, státní správy i legální ekonomiky. To dokládají znepokojivé důkazy ze soudních procesů a policejního vyšetřování.

Organizovaný zločin nyní působí na nadnárodní, přeshraniční bázi a je třeba proti němu bojovat stejným způsobem. Jak Komise správně podotýká, italské mafie (*Ndrangheta, Camorra, Cosa Nostra, Sacra Corona Unita*) jsou přítomné a pevně etablované téměř ve všech evropských zemích, což je ze všech možných hledisek problémem pro Evropu jako celek. Totéž platí pro vazby mezi evropskými a mimoevropskými zločineckými organizacemi, jako jsou ruské, čínské, albánské a nigérijské mafie, turecké a severoafrické zločinecké organizace a kolumbijské a mexické drogové kartely.

Lisabonská smlouva otevírá nové možnosti a poskytuje nové nástroje na úrovni EU, a to jak pokud jde o soudní a policejní spolupráci, tak i orgány odpovědné za boj proti nadnárodnímu organizovanému zločinu (Europol, Eurojust, OLAF, evropský veřejný žalobce). V neposlední řadě nabízí smlouva možnost přijímat společná pravidla pro účinnější boj s tímto zločinem.

Tato zpráva si klade náročný cíl formulovat pokyny a návrhy Parlamentu v oblasti boje proti organizovanému zločinu na úrovni EU. Po několika obecných poznámkách uvádí zpráva návrhy na zlepšení legislativního rámce EU, včetně několika konkrétních opatření týkajících se internacionalizace zločineckých organizací typu mafie. Velmi důležité je to, aby se jednak posílily evropské struktury podílející se různým způsobem na potírání organizovaného zločinu a zlepšilo se jejich fungování a jednak aby se zlepšily vztahy s ostatními mezinárodními institucemi, jako je UNODC a Interpol.

Velká pozornost je věnována také otázce dodržování zásad vzájemného uznávání rozhodnutí v trestních věcech. Cílem je potírat organizovaný zločin a zlepšit soudní spolupráci jak mezi členskými státy navzájem, tak se třetími zeměmi.

Na závěr zpráva zkoumá politiky, které by EU mohla provádět v souvislosti s hlavními oblastmi, v nichž organizovaný zločin působí. Těmi jsou zejména: obchod s lidmi a vykořisťování lidí, mezinárodní obchod s narkotiky, obchod se zbraněmi, praní špinavých peněz a finanční kriminalita, politika a státní správa, zneužívání veřejných prostředků (zejména fondů EU) organizovaným zločinem, ekomafie a ekologické zločiny, internetová trestná činnost, padělání a s ním související obchod, vydírání a lichva.

31. 5. 2011

STANOVISKO VÝBORU PRO PRÁVA ŽEN A ROVNOST POHLAVÍ

pro Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci

k organizované trestné činnosti v Evropské unii
(2010/2309(INI))

Navrhovatelka: Silvia Costa

NÁVRHY

Výbor pro práva žen a rovnost pohlaví vyzývá Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci jako věcně příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

- A. vzhledem k tomu, že ženy a dívky představují velký podíl celkového počtu přímých i nepřímých obětí organizované trestné činnosti, zejména pokud jde o trestné činy páchané na osobách,
- B. vzhledem k tomu, že integrace, sociální začlenění a boj proti diskriminaci jsou předpokladem k zajištění účinné prevence trestné činnosti,
- C. vzhledem k tomu, že příčiny obchodování se ženami pramení z nedostatečné ochrany práv žen, z předsudků vůči oběma pohlavím, utlačování, diskriminace, z obecného rozšíření genderového násilí a ze skutečnosti, že vlády mnohých zemí neřeší otázku propastných rozdílů v postavení mužů a žen a ochrany sociálních, politických a ekonomických práv žen,
- D. vzhledem k tomu, že uplatňování progresivních politik v oblasti organizované trestné činnosti, například legalizace prostituce, by mohlo vést organizace páchající trestnou činností k obcházení systému s cílem zachovat si zisk,
- E. vzhledem k tomu, že ženy a dívky z řad nelegálních přistěhovalců se obětí organizované trestné činnosti, jako je prostituce a obchodování s lidmi, stávají snáze než ženy a dívky, jež jsou občankami zemí EU,
- F. vzhledem k tomu, že ve většině druhů trestné činnosti je pravděpodobnost, že pachatelem je žena, mnohem menší než pravděpodobnost, že pachatelem je muž, avšak ženy mohou

případně také hrát důležitou úlohu při vykořisťování obětí, a to v případě trestných činů páchaných na osobách či při pašování drog, anebo mohou hrát dvojí úlohu oběti a spolupachatele ve skupinách, které páchají organizovanou trestnou činnost, jako jsou např. mafie,

- G. vzhledem k tomu, že k závažným problémům v EU stále patří porušování práv dětí, násilí vůči dětem a obchodování s dětmi za účelem nezákonné adopce,
- H. vzhledem k tomu, že stále větší počet žen se zapojuje do boje proti organizované trestné činnosti, a to jako odbornice působící v soudnictví, v orgánech činných v trestním řízení nebo v právní oblasti i jako členky organizací občanské společnosti,
- I. vzhledem k tomu, že pachatelé počítačové trestné činnosti se zaměřují zejména na ženy a děti a vykořisťují je,
- J. vzhledem k tomu, že obchod se sexuálními službami poskytovanými ženami se v Evropě za posledních padesát let značně změnil a přerostl v lukrativní, masový a výnosný byznys, který je propojen s nejrůznějšími formami organizované trestné činnosti,
1. vyzývá členské státy, aby zlepšily prevenci a potírání organizované trestné činnosti prostřednictvím specifických opatření zohledňujících rovnost mužů a žen, jako je například:
- podpora multidisciplinárních školení pro odborníky v této oblasti, rozvoj vzdělávacích programů pro znevýhodněné skupiny a výměna osvědčených postupů a odborných znalostí, a to i pokud jde o podporu právní kultury, zejména mezi mladými lidmi;
 - pořádání osvětových kampaní ve spolupráci s organizacemi občanské společnosti, nevládními organizacemi, ženskými organizacemi a s médii;
 - zajištění účinných opatření na pomoc a podporu obětem, například bezpečného ubytování, a to se zřetelem ke specifickým potřebám dívek a žen; poskytovaná pomoc a podpora by měla zahrnovat alespoň minimální soubor opatření nutných k tomu, aby se oběti zotavily;
 - zabraňování a předcházení jakékoli formě reklamy, která by mohla souviset s poskytováním služeb spojených s obchodováním s lidmi nebo jejich vykořisťováním;
 - navržení a realizace kampaní, které by byly zaměřeny především na komunity vystavené vícenásobné diskriminaci a diskriminaci z důvodu příslušnosti k více skupinám;
2. vítá cíle nové směrnice Evropského parlamentu a Rady ze dne 6. dubna 2011 o prevenci obchodování s lidmi, boji proti němu a o ochraně obětí¹ a vyzývá nově jmenovaného koordinátora pro boj proti obchodování s lidmi, aby zajistil soudržný přístup na celoevropské úrovni a současně zohledňoval otázky rovnosti mužů a žen;
3. vyzývá k tomu, aby byl na celoevropské úrovni vytvořen široký legislativní rámec na

¹ Dosud nezveřejněno v Úředním věstníku.

ochranu obětí, svědků, osob spolupracujících se soudy a jejich příbuzných a aby byla zavedena účinná opatření na vnitrostátní i mezinárodní ochranu těchto osob, jako je například evropský ochranný příkaz, a opatření, která zabraňují zastrašování a odvetám a zaručují naprostou anonymitu, se zvláštním přihlédnutím k situaci žen, které chtějí ukončit svou spojitost s organizovanou trestnou činností, zejména pokud do ní jsou zapojeni členové jejich rodiny;

4. vyzývá Komisi a členské státy, aby náležitě vzaly v potaz skutečnost, že ženy často přímo či nepřímo nesou finanční a právní dopady lichvy;
5. vyzývá k tomu, aby právě projednávaný návrh směrnice o útocích proti informačním systémům a zrušení rámcového rozhodnutí Rady 2005/222/SVV zahrnoval generové hledisko;
6. vybízí členské státy, aby stanovily přiměřené trestněprávní postihy odpovídající závažnosti trestného činu, které by se vztahovaly na uživatele služeb, jako jsou např. internetové stránky nabízející dětskou pornografii, v jejichž rámci dochází ke zneužívání osob či k obchodování s lidmi a k obchodování s orgány, tkáněmi a buňkami;
7. zdůrazňuje, že evropské orgány a členské státy musí k obchodování s dětmi zaujmout komplexní přístup, který sloučí kroky podnikané v různých oblastech za účelem ochrany práv dětí, jež se staly obětí obchodování, a dětí, jimž takové nebezpečí hrozí; trvá na tom, že by se členské státy měly aktivně podílet na boji proti nezákonné adopci a že by měly vypracovat rámec, který by jim umožnil zajistit transparentnost a účinné sledování vývoje opuštěných a adoptovaných dětí;
8. vyzývá Komisi a členské státy, aby zvážily, jak by bylo možné poskytovat náležité odškodnění příbuzným obětí, zejména dětem, a přihlížely k tomu, že řada trestných činů je přeshraničního charakteru;
9. vyzývá členské státy, aby podporovaly úlohu žen, a to jak odbornic v této oblasti, tak žen působících v organizacích občanské společnosti, v boji proti organizované trestné činnosti;
10. vyzývá agentury Eurojust a Europol, aby v rámci své organizační struktury podporovaly náležité zastoupení žen na rozhodovacích pozicích;
11. vyzývá členské státy k výměně osvědčených postupů, pokud jde o prevenci a ochranu obětí;
12. vyzývá Komisi a členské státy, aby podporovaly úlohu sdružení rodin obětí, vzájemný dialog mezi těmito sdruženími a institucemi a rovněž myšlenku vytvořit v rámci EU fórum těchto sdružení;
13. vyzývá členské státy, aby spolupracovaly s provozovateli sdělovacích prostředků a stanovily kodexy chování a respektování a soukromí obětí a jejich rodin, a uchránily je tak před dalším pronásledováním a nebezpečím;
14. vyzývá agentury Eurojust a Europol, aby vypracovaly statistiky týkající se organizované

trestné činnosti, do nichž začlení hledisko rovnosti mužů a žen;

15. zdůrazňuje, že je třeba se zabývat mezinárodními tendencemi trestné činnosti, a to i z generového hlediska, mimo jiné analýzou faktorů vedoucích k zapojení dívek a žen do organizované trestné činnosti, jako je například neregulární postavení z hlediska pobytu v dané zemi, nedostatečný přístup k pracovnímu trhu, migrace, útěk před vykořisťováním a nátlak rodinných příslušníků.

VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	25.5.2011
Výsledek konečného hlasování	+ : 29 - : 0 0 : 2
Členové přítomní při konečném hlasování	Regina Bastos, Edit Bauer, Emine Bozkurt, Marije Cornelissen, Silvia Costa, Edite Estrela, Iratxe García Pérez, Livia Járóka, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Nicole Kiil-Nielsen, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Constance Le Grip, Astrid Lulling, Elisabeth Morin-Chartier, Angelika Niebler, Siiri Oviir, Antonyia Parvanova, Raúl Romeva i Rueda, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Eva-Britt Svensson, Britta Thomsen, Marina Yannakoudakis, Anna Záborská
Náhradníci přítomní při konečném hlasování	Anne Delvaux, Mojca Kleva, Kartika Tamara Liotard, Gesine Meissner, Norica Nicolai, Antigoni Papadopoulou
Náhradníci (čl. 187 odst. 2) přítomní při konečném hlasování	Roger Helmer, Jacek Włosowicz

VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	29.9.2011						
Výsledek konečného hlasování	<table style="width: 100%; border: none;"> <tr> <td style="width: 100px;">+:</td> <td style="text-align: right;">49</td> </tr> <tr> <td>-:</td> <td style="text-align: right;">0</td> </tr> <tr> <td>0:</td> <td style="text-align: right;">2</td> </tr> </table>	+:	49	-:	0	0:	2
+:	49						
-:	0						
0:	2						
Členové přítomní při konečném hlasování	Jan Philipp Albrecht, Sonia Alfano, Alexander Alvaro, Roberta Angelilli, Vilija Blinkevičiūtė, Mario Borghezio, Rita Borsellino, Emine Bozkurt, Simon Busuttil, Carlos Coelho, Rosario Crocetta, Tanja Fajon, Héléne Flautre, Kinga Gál, Kinga Göncz, Nathalie Griesbeck, Sylvie Guillaume, Salvatore Iacolino, Lívia Járóka, Juan Fernando López Aguilar, Monica Luisa Macovei, Clemente Mastella, Véronique Mathieu, Nuno Melo, Louis Michel, Jan Mulder, Antigoni Papadopoulou, Georgios Papanikolaou, Carmen Romero López, Birgit Sippel, Csaba Sógor, Renate Sommer, Valdemar Tomaševski, Kyriacos Triantaphyllides, Wim van de Camp, Axel Voss, Renate Weber, Tatjana Ždanoka						
Náhradník(ci) přítomný(i) při konečném hlasování	Edit Bauer, Anna Maria Corazza Bildt, Cornelis de Jong, Ioan Enciu, Monika Hohlmeier, Franziska Keller, Mariya Nedelcheva, Hubert Pirker, Debora Serracchiani, Gianni Vattimo						
Náhradník(ci) (čl. 187 odst. 2) přítomný(i) při konečném hlasování	Ricardo Cortés Lastra, Anna Rosbach, Andrea Zanoni						